



רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	חג
20:58	20:05	19:15	חג
20:55	20:03	19:13	ת"א
20:58	20:06	19:16	חיפה
20:55	20:04	19:14	באר שבע

*לנוהגים 40 דקות: 18:55

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

המלחמה המתמדת בין המוח לבין הלב

בזרת השם נמשיך לעסוק במעשה משבעת הקבצנים - למדנו על הבן והבת שהלכו לאיבוד ביער - דיברנו על מה מרמז העניין של האבידה ביער, בכללות הבן והבת זה נשמות ישראל והיער זה נקרא פר דינים (יער בגימטריה פר) וזה למעשה כל הקשיים וההתמודדות שלנו בעולם הזה. לכל אחד יש מסלול ומסע שהוא צריך להתמודד איתו. לבן והבת שנאבדו ביער הגיע כל הזמן קבצן שנתן להם לאכול לחם והלך והוא לא רצה לקחת אותם איתו. לכאורה למה לא לקחת אותם?

אדם חייב לעבור את המסלול

ילד וילדה קטנים שנאבדו ביער, למה לא לקחת אותם? הזכרנו שהקבצנים מרמזים על הארה רוחנית מאוד גבוהה שנשמת הצדיקים ממשיכה לנו בפרט בזמני הקטנות וההתמודדויות. הצדיק יכול להוציא אותנו מהיער אבל הצדיק יודע שזה לא רצון הקב"ה, כי כל אדם צריך להיבנות במסלול הפרטי והמיוחד שלו ועד שלא מגיע הזמן של האדם לצאת מהיער, הכוונה מהדינים מהקשיים ומההתמודדויות שלו, האדם חייב לעבור את המסלול הזה. אם היו שואלים אותנו היינו אומרים שבוודאי שאנחנו רוצים לצאת מכל הקשיים וההתמודדויות אבל מכיוון שיש בזה טובה גדולה מאוד שגנוזה ונסתרת בתוך המעברים שאנחנו עוברים לכן חייב להיות כל זה. יש פסוק בספר איוב 'קץ שם לחושך' לכל אדם יש את הזמן את היום ואת המקום שהוא יוצא מהחשכה שלו. תיכף נראה מה זה היציאה, אבל לפני שהאדם יוצא מהחושך, אם עוד לא הגיע הזמן אז הוא יפסיד מזה אם יתבטל ממנו הצמצום והקושי כי אנחנו מאוד נבנים בתוך הקושי ובתוך הצמצום, זה בונה בתוכנו כלים וזה פועל בעולם הזה ובעולם הבא ולנצח נצחים. הרב ברלנד שליט"א מזכיר את המקרה הזה שעמ"י היו במצרים, בפרט בשמונים וששה שנים האחרונות לפני הגאולה, למעשה מה שהמצרים עשו לעם ישראל זה מקביל לשואה רק שזה היה 86 שנה ולא חמש וחצי שנים, היתה שמה התעללות נוראה



להחריב את העולם בגלל בנה

פרי הארץ מביא את הסיפור מהגמרא על רבי אלעזר בן פדת שהיה המרא דאתרא אחרי רבי יוחנן, הוא היה מגדולי-גדולי תלמידי רבי יוחנן, כתוב שהוא היה בעניות כזאת שלא היה לו מה לאכול, זה לא כמו היום שעניות זה לרדת משמונה עשרה סלטים בשבת לשש עשרה סלטים בשבת. פעם עניות זה אומר שלא היה מה לאכול כפשוטו, יום אחד הוא התעלף מרעב והקב"ה אמר לו: אתה רוצה שאני אחריב את העולם ואברא אותו מחדש? אולי יהיה לך מה לאכול. כולם שואלים את השאלה: צריך להחריב את העולם בשביל לתת לרבי אלעזר חצי פרוסה או בננה? אני לא צריך ולא מבקש יותר מזה. למה צריך להחריב את כל העולם? פרי הארץ אומר שרבי אלעזר בן פדת היה לו שורש מאוד גבוה, הוא היה משורש הנביאים לכן גם הקב"ה דיבר איתו - סך הייסורים שהוא צריך לעבור זה שהקב"ה לא יכול לוותר לו ולתת לו חצי בננה כל יום. הדקדוק של התיקון שהאדם צריך לעבור מדויק כחוט השערה. פרי הארץ אומר שכמו שהקב"ה לא יכול לוותר לו הקב"ה גם לא נותן לאדם יותר מכחוט השערה ממה שהוא צריך לעבור - זה הבחינה שהקבצנים אומרים לבן ולבת איני רוצה שתלכו איתי. אח"כ ראינו שהם גדלו והם הפכו להיות קבצנים, מה זה קבצנים? הכוונה חסידי ברסלב, קבצנים זה קבצן דקדושה. אחד מיסודות תיקון הדעת הכי גדולים בעולם הזה זה להיות קבצן אצל הקב"ה בתפילה.

תמיד לשתף את הקב"ה במציאות שלנו

הצדיקים שזוכים יותר לדעת ולאמונה זוכים להשיג שאני לא יכול לעשות שום דבר בלי התפילה. בברסלב אומרים שהתפילה זה לא עוד מצווה שהקב"ה נתן לנו אלא זה מקל ההליכה של האדם היהודי. רבינו רצה שכל תנועה שאנחנו עושים נשתף את הקב"ה, לפעמים במשפט אחד. אתה יוצא מהבית לקנות משהו או לאיזה עסק, שים את היד על המזוזה 'תצליח אותי בדבר הזה', כל הזמן לשתף את הקב"ה במציאות שלנו. היום רואים שכל היסודות בשביל לעבור בשלום את מה שקורה זה רק שאדם זוכה להתחבר עם נקודת התפילה. בשיחות הר"ן רבינו אומר שמי שיש לנו תפילה והתבודדות לפני הגאולה הוא יקבל את פני משיח כמו אדם שקדם משינה ביישוב הדעת

לקחת סכין טובה ולהוריד להם את הראש

במכת חושך המצרים ישבו 6 ימים ולא יכלו לזוז - בואו ננסה לחשוב אם בסוף השואה הנאצים היו יושבים 6 ימים ולא יכולים לזוז, מה היינו שמחים לעשות? מתוך כוונה מאוד עמוקה ולשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה' לקחת סכין מידי פעם לחדד אותה, ופשוט ללכת להוריד להם את הראשים - הרב אומר שמכת חושך היתה 30 יום לפני יציאת מצרים, עמ"י ראה את כל המצרים שלא יכולים לזוז ומשה רבינו אמר להם במצוות השם: תלכו ותראו איפה כל הכספים שלהם ואחרי מכת חושך הם יתנו לכם את הכל. הרב שאל: מה עמ"י רצה לעשות? לקחת איזה סכין טובה ולהוריד להם את הראשים, אבל הם לא פגעו באף מצרי. נשאלת השאלה למה הם לא פגעו?

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.ג.צ.ב.ה

את בעלי נתתי לאחותי ולא קינאתי בה.. המלחמה וההתמודדות הכי גדולה שלנו

ממשיך רבינו ואומר שיהיו אנשים כשרים שיקבלו פני משיח אבל הם יהיו מבולבלים מאוד בדעתם. זה הבחינה שהבן והבת שזה נשמות ישראל, השיגו שהעבודה שלנו בעולם הזה להיות קבצן. שבוע שעבר הזכרנו שמדרגת הקצבן השלימה זה סבתא מרוקאית. מי שזוכה שתתעבר בו איזה סבתא מרוקאית זה הקבצן המושלם, לא היה להן שום חכמה, אם היתה בעיה ישר מתחילות לדבר עם הקב"ה, עד שהבעיה לא נפתרת הן לא מפסיקות לדבר עם הקב"ה. כשסבתא מרוקאית מתחילה לדבר הקב"ה מיד אומר תנו לה מה שהיא רוצה כי היא לא תעזוב אותנו. ראיתי מדרש נפלא מאוד, רבי יהודה פתייה מביא את המדרש הזה שבשעה שהיה חורבן הבית כתוב שכל הצדיקים שבשמיים התפללו על עמ"י. הקב"ה אמר: אל תדברו איתי אני לא מוכן לשמוע שום דבר, היה חרון אף. כתוב שרחל אמנו עלתה לבית דין של מעלה והתחילה לצעוק: אתה כועס עליהם שהם התחילו לעבוד עבודה זרה? זה צרה, זה כמו אישה אחרת. אני את בעלי נתתי לאחותי ולא קינאתי בה, אז מה אתה מקנא על השטויות שהם עושים? מיד הקב"ה סלח לעמ"י. רבי יהודה פתייה מביא את המדרש

חסידי ברסלב שמתקבצים יחד ומדברים

המדרש מתאר בלשון ציורית איך רחל עלתה למעלה וקרעה את הבגדים וצעקה כאלה צעקות עד שהקב"ה אמר: מנעי קולך מבכי.. יש שכרך לפעולתך. כשראיתי

את המדרש הזה אמרתי שזה מה שרבינו רצה מאתנו, זה הסבתא המרוקאית. התפילות האלה זה מה ששומר על עמ"י. התפילות האלה זה השמירה על עמ"י. דיברנו על זה שהם הצטרפו לחבורה של קבצנים, הכוונה לאנ"ש לחסידי ברסלב שמתקבצים ביחד ומדברים אחד עם השני בתפילה ובהתבודדות..

כיסו את הבור עם קנים עפר

כשהבן והבת גדלו (הם לא היו אחים) החליטו לחתן אותם ועשו את החתונה אבל לא ידעו איך לעשות אותה. הם התייעצו בניהם שביום פלוני יש סעודת יום הולדת למלך אז הלכו לשם כל הקבצנים ולקחו את הבשר והלחם שנשאר והלכו וחפרו בור גדול שיהיה מחזיק מאה אנשים, וכיסו אותו עם קנים ועפר וזבל. ונכנסו לשם כולם, ועשו שם חתונה לאלו הבנים הנ"ל. למעשה עיקר הסיפור זה החתונה עצמה, כמו שנראה בהמשך שבכל יום הגיע קבצן וסיפר את הסיפור שלו. מקובל אצל אנ"ש שהתורות הכי גבוהות של רבינו זה הסיפורים של הקבצנים. זה כל כך גבוה שאת הסיפור של הקבצן האחרון רבינו לא גילה, זה נקרא הקבצן בלי הרגליים. בפשטות יש שיחה בחיי מוהר"ן בשיחה ש"מ שרבינו אמר לתלמידיו שאת כל התורות הוא גילה להם בלי הניגון, כי אם הייתי מגלה את הניגון והריקוד של התורות הבחירה היתה מתבטלת מן העולם

אפילו חיות ועשבים יתחילו לשיר להקב"ה

הלשון של רבינו היא כך 'אמר העולם לא טעמו אותי כלום עדיין. אילו היו שומעין רק תורה אחת שאני אומר עם הניגון והריקוד שלה, היו כולם בטלים בבוטל גמור. היינו כל העולם כולו אפילו חיות ועשבים וכל מה שיש בעולם, הכל היו מתבטלים בכלות הנפש מגודל עצם התענוג המופלא והמופלג מאוד-מאוד. בפשטות כשאנחנו לומדים תורה מה אנחנו לומדים? איזה חוכמה, הבנה, שכל ודעת. אבל יש דבר יותר גבוה מהחוכמה שבתורה וזה הניגון של התורה ויש דבר שהוא הכי גבוה זה הריקוד של התורה וזה פלא גדול מה שרבינו אומר שהעולם היה מתבטל ואפילו חיות ועשבים היו מתחילים לשיר להקב"ה, זה שיחה מופלאה מאוד, בפשטות זה הסיפור של הקבצן השביעי. רבינו אמר שמשיח יגלה לנו את הסיפור של הקבצן השביעי, טוב ללמוד את המעשה משבעת הקבצנים כי השיעור הראשון של משיח יהיה על המעשה משבעת הקבצנים. עכשיו נתבונן קצת מה מרמז העניין של החתונה של הבן והבת. יש את החתונה הכללית בזמן שיתגלה משיח צדקנו שזה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה



ז'תרגו באהליכם
ותאמרו בשנאת השם
אתנו הוציאנו מארץ
מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו
מישהו יכול להסביר את
הפסוק הזה? אחרי כל
מה שראיתם אתם
אומרים בשנאת השם
אותנו? הקב"ה הוציא
אותנו ממצרים כי הוא
שונא אותנו והתוכנית
שלו זה להרוג אותנו

לא מבטל אלא מנהיג אותו למקום הנכון

החתונה זה באמת מדרגה רוחנית ויהי רצון שכולנו נזכה לזה - זה שמתחיל להיות שלום בין המוח ללב, זה מה שאומר בעל התניא שמוח שליט בתולדותיו על הלב. הקב"ה ברא את המוח כדי שיהיג את הלב למקום הנכון שלו. הוא לא מבטל את הלב אלא מנהיג אותו למקום הנכון שלו, למקום של שליטה על הרגשות ועל המידות וכו'. אחת הבחינות בהתמודדות בין המוח ללב זה שהיצר הרע מצליח להכניס את האדם למצוקה ריגשית כגון פחד. ברגע שהיצר"ר מכניס את האדם לפחד האדם יכול להגיע למצב שהוא חושב, מרגיש, אומר ועושה את השטויות הכי גדולות בעולם, ברגע אחד במצב ריגשי מסויים אדם הכי חכם והכי הגיוני יכול לדבר את השטויות הכי גדולות שיש

נשלח מרגלים לתור את א"י

ידוע שכל השורש של חורבן בית המקדש הראשון והשני היה בחטא המרגלים, ככה זה התחיל. הקב"ה אמר לעמ"י תעלו ותירשו את הארץ, עמ"י קצת חששו ואמרו למשה רבינו נשלח מרגלים לתור את הארץ. משה רבינו העדיף שזה לא יהיה ובאמת הוא צדק. המרגלים חזרו בח' באב ואמרו 'באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה, אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם' - המרגלים הכניסו את כל עמ"י לחרדה מאוד-מאוד גדולה 'ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא', אומרים המפרשים שאם עמ"י היו נכנסים לארץ האויבים היו מתבטלים ולא היתה מלחמה, המרגלים הכניסו את עמ"י לחרדות.

זור שראו ניסים מופלאים ויצאת מצרים

מה הקב"ה אמר? אתם בכיתם בכייה של חינוס, עכשיו תבכו בכייה לדורות וזה הבכייה של ט' באב. בואו נסתכל רגע בפסוק ונראה שיש משהו לא מובן. באותו לילה שעמ"י בכו כתוב 'ותרגנו באהליכם' מה זה אומר? התלוננתם. אונקלוס אומר התרעמתם, התרעמתם. מה היתה התרעומת? נזכור שזה דור-דעה שקיבלו את התורה לפני שנה וחודשיים, לפני זה קריעת ים סוף ויצאת מצרים. על מה התרעמתם? 'ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת השם אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו' מישהו יכול להסביר את הפסוק הזה? אחרי כל מה שראיתם אתם אומרים בשנאת השם אותנו? הקב"ה הוציא אותנו ממצרים כי הוא שונא אותנו והתוכנית שלו זה להרוג אותנו - אם אנחנו מתבוננים איך יכול להיות שהם אמרו כזה דבר? זה דור דעה שראו ניסים מופלאים של המכות ויצאת מצרים - איך אפשר לטעון כזאת טענה אחרי כל מה שראיתם - באמת זה קושייה כל כך גדולה

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב ראי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו והחייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

OTEREREZ.CO.IL

Orhadaat148@gmail.com לקבלת העלון במייל:

2 **אור הדעת | ראה**

כלל גדול זה לא להחליט שום דבר כרגע

אתם יודעים מה עושים כשיש קושייה כזאת גדולה? הופכים את הקושייה לתיורן. מכאן אנחנו לומדים דבר חדש, כשאדם נמצא בחרדה ובפחד גדול הוא יכול לדבר את השטויות הכי גדולות שיש בעולם ולדבר את הדברים הכי לא הגיוניים שיש בעולם ולחשוב שזה האמת. כי אין דבר יותר לא הגיוני מלהגיד את מה שעמ"י אמרו. מזה נלמד עד כמה אשר לטעות כשנמצאים במצב של חרדה, זה פלא עצום הדבר הזה. צריך לדעת שברגע שאדם נמצא במצב חרדתי, עצוב או מאוד מקפיד וכן הלאה, צריך לזכור כלל גדול, לא להחליט שום דבר וגם אם אפשר לא לדבר כי כל מה שאנחנו חושבים מחליטים או אומרים במצבים האלה זה הכל דמיון ושקר - אפשר להפיק מזה תועלת, תזכור מה חשבת והחלטת במצבים האלה ואתה יכול לשים סימן בצד שזה בוודאי לא אמת. אפילו אם אתה עדיין לא יודע מה האמת, זה בוודאי לא האמת. אין דברים יותר שטותיים ממה שאדם מחליט בזמן של מצוקות, בלשון רפואית או טיפולית זה נקרא הצפה ריגשית. המלבי"ם מסביר שיש אדם מהלב שעולים אל המוח ומתחילים להפעיל את המוח ובאותו רגע שזה קורה אדם חושב שהוא יודע עכשיו את האמת לאמיתה כזאת בהירה וכל השאר זה שטויות ודמיונות.

הוא כל הזמן רוצה להנחיל אותנו לריגושים

אמרנו שהחתונה של הבן והבת זה החיבור והקישור בין המוח ללב - המוח לא נותן להצפה ולאדים שבאים אל המוח מהלב לשלוט עליו. זה נקרא שהמוח שולט על הלב וממתן אותו. בסדר עכשיו נכנסתי למצב של חרדה, בוא נתבונן, לא לפעול במהירות ובפזיזות מתוך המצב הזה ולמעשה זה אחד מהתיקונים הכי גדולים שלנו, איך להתמודד נכון במצבים האלה ובמקומות האלו. אם נסתכל היום על כל הפעולה של היצה"ר בעולם, הוא כל הזמן רוצה להכניס אותנו לאיזה ריגוש, או ריגוש של אימה ופחד או שהוא אומר לנו תדע לך באירוע החברתי הזה והזה, אולי זה לא בארץ, אולי זה בקפריסין או ביוון או בתאילנד, זה לא משנה איפה, שם יש את הגן-עדן. הוא כל הזמן מכניס אותנו לאיזה סערה ריגשית, או מצב החסדים שהוא אומר לנו אצלי יש את הגן-עדן או מצד הגבורות שזה היראה זה בעצם פחדים וחששות

צריך ללמוד להיות בשתיקה

אחד הדברים זה ללמוד לא להתפעל ממה שקורה. צריך ללמוד לזהות כשהמצב הזה קורה וכמה שאדם יכול להשתדל מאוד לשתוק בזמנים האלה. הרבה פעמים אני רואה את זה בנושאים של שלום בית. אחד הדברים שהיצה"ר מערער בהם את השלום בית והוא אומן בזה, זה סערה רגשית, האישה אומרת משהו, הבעל אומר משהו וזה מה שהוא צריך, זה כמו גפרור שמשליכים לתוך חבית של נפט וזהו. כמה צריך ללמוד להיות בשתיקה. כשאנחנו

נפגשים עם אדם שנמצא במציאות של סערה רגשית צריך להבין שההיגיון לא תופס פה, קודם כל תעזור לו להירגע, תכיל אותו. איך עוזרים לו להירגע? קודם תקשיב לו... **אין לשוחח איתו בצורה נכונה במצב שלו** זה לא משנה מה הוא אומר, קודם תקשיב לו. אנשים באים ואומרים לי: אשתי אמרה לי כך וכך. אני אומר להם: אז מה אם היא אמרה לך, זה תורה מסיני או שרוח הקודש נכנסה בה? תשתוק. צריך לדעת שברגע שאדם נמצא במקום הזה הוא כולו מדומיין, לא משנה מה הוא אומר כרגע, אדרבה תעזור לו לצאת מזה, תכיל את הדבר הזה ותעזור לו לעבור את זה בשלום ואתה תראה שהוא כבר לבד יבין שהוא דיבר שטויות. שמעתי פעם מהרב יעקב יוסף זצ"ל שיש 2 רמות של תקשורת בבני אדם. יש תקשורת של שיחה שכלית ויש תקשורת של שיחה רגשית, אם אדם נמצא במצב רגשי מסויים צריך להבין את המצב שלו ואיך לשוחח איתו בצורה נכונה במצב שלו. אדם בא ומספר משהו לא נעים והוא בכאב מאוד גדול. אם יבוא אליו מישוה ויגיד לו אחי, הכל לטובה. אתם יודעים מה הוא ירצה לעשות לו? להרביץ לו, והוא צודק. מה אתה מספר לו שהכל לטובה? תעזור לו לצאת מהכאב ואח"כ הוא יגיד שהכל לטובה.

ניתן דוגמא קיצונית. אם שורפים עכשיו אדם ומישהו יבוא ויגיד לו, תדע לך הכל לטובה. מה הכל לטובה, בוא תהיה אתה באש ותגיד לי הכל לטובה. זה דוגמא קיצונית אבל קצת להמחיש את הדבר. צריך לדעת שבגלל שהנחש היה ערום מכל חיות השדה הוא יודע להסביר למה המצוקה היא אמיתית, יש לו תורות שלמות לזה, יש לו הסברים מאוד מדויקים עמוקים למה זה שאתה במצוקה זה המצב האמיתי ואתה צריך להיות במצוקה הזאת, אדרבה אם אתה תהיה שלי ורגוע זה נגד הנהגת הבריאה יכול להיות שאתה אפילו כופר אם תלך בהרגשה הזאת. רבינו האר"י מסביר שיש עשר מדרגות בקליפה וזה מחולק לשלוש מדרגות ושבע מדרגות. השלוש מדרגות הגבוהות זה כתר דקליפה, חוכמה דקליפה ובינה דקליפה. אומר רבינו האר"י שאנחנו מתמודדים כל יום עם השלוש קליפות האלה, זה בתוכנו. הכתר דקליפה זה רוח בתוך הלב והמהות שלה זה כל המרבה בעצבות ודיכאון הרי זה משובת. בהתחלה היצר הרע מכביד עלינו ואין לאדם כוח לקום מהמיטה, בשלב הזה הוא עדיין בתנועה.

אתה לא רואה שכל החיים שלך זה סה"כ...

היצר הרע משתדל להפיל אותנו לעצבות, זה סולם מוצב ארצה וראשו מוצב בשאול תחתיות, זה הולך ככה: כבדות הלב, עצבות, דיכאון, ייאוש ורצון למות זה התהליכים של היצר הרע כל זה רוח נושבת מהרוח דקליפה לתוך הלב שלנו. החוכמה דקליפה באה ומסבירה לנו למה זה שאנחנו עצובים ומדוכאים זה המצב האמיתי ואדרבה כל המרבה בדיכאון ועצבות הרי זה משובת. כשאדם בעצבות ויש לו עכשיו חוכמות אז מגיעה הבינה דקליפה, רבינו האר"י קורא לזה הנועם דקליפה, ז"א היצה"ר בא ואומר לאדם: אתה לא רואה שכל החיים שלך זה סה"כ עצבות ודיכאון גדול? בוא ותקבל את התענוגים שלי ואת הנועם שלי וככה הוא מפיל את האדם. זה הכתר, חוכמה בינה דקליפה וככה היצר הרע מפיל את האדם

מול שיגעונות ומציאויות כאלה

במהות הפנימית יהודי הולך ליצר הרע כדי לקבל חיות מצד אחד, מצד שני כדי לשכך את הכאבים הפנימיים שלו. אמרתי את זה כמה פעמים לצעירים שכל הסמים, הניאוף וכל האירועים החברתיים האלה זה משככי כאבים נפשיים, אתם לא רוצים את זה פשוט אין לכם ברירה, מסכנים אתם לא יודעים איך להתמודד עם הדבר הזה. זה השלוש בחינות עכשיו צריך לדעת איך אנחנו יכולים לקבל כוח בפרט בדור שלנו מול שיגעונות ומציאויות כאלה? היסוד הראשון זה ההתקשרות עם הצדיק. אחת ההגדרות היסודיות של חז"ל לצדיק זה שצדיקים ליבם ברשותם, פירוש הדבר שהצדיק שולט על הלב. רבינו ניסים שהיה אחד מהראשונים מסביר שכל הנשמות מאוד קשורות זו עם זו, נשמות ישראל זה בעצם נשמה אחת שהתחלקה לפרטים. ככל שאנחנו זוכים להתחבר עם הצדיק הוא ממשיך לנו את הרוח שהיא כנגד הרוח דסטרא אחרא, את הרוח של השלווה והיישוב הדעת ואז מקבלים כוח מהנשמה של הצדיק להחזיק מעמד באין סוף תוהו ובוהו כי הדור שלנו זה אין סוף תוהו ובוהו. כשיבוא משיח ויספר לנו את כל מה עברנו אנחנו בעצמנו נתפלא איך עברנו את כל זה בשלום

הנקודה הכי חשובה שזה יאיר בתוך הלב

היסוד זה שהנשמה של הצדיק משרה עלינו ומקרינה ומשרתת לנו רוח לקבל את הדברים ביישוב הדעת ולעבור את זה בשלום. ככל שאדם זוכה יותר להתחזק בדיבורים עם השם, ע"י הדיבורים נמשך אמונה בתוך הלב של האדם, ככה מסביר רבינו את הפסוק 'האמת כי אדבר'. אדם יכול להגיד בשכלו אני לא מפחד משום דבר ולא דואג משום דבר, יש בעל הבית לעולם שמנהיג את העולם לטובה - בוודאי שזה אמת אבל הנקודה הכי חשובה בדבר הזה שנזכה שזה יאיר לנו בתוך הלב כי אם זה נשאר רק שכלי אצל האדם אז בהיסטריה ובפאניקה הראשונה הוא אומר את השטויות הכי גדולות. ע"י הדיבור אם זה תיקון הכללי, התבודדות, כל דיבור עם השם ולא משנה באיזה דרך אדם יהודי שמדבר עם הקב"ה הוא ממשיך רוח של אמונה ללב

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, חוהיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעזר בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדניה, מייר מרים בת ניקול, בת-שבע בת מימיה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: יונה בת בנימין, שמחה בת זינה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מייר בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארז בן ימנה, עדנה בת שרה, יצחק בן רות.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יוסף וגומאר, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מורן בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת מ'מילה, עזרא בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה ה"ד בן לירן והילה, נאג"י בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר ה"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקוה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מייר בת נדרה, יהושע בן עיישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'ה, שמעון בן ג'ורג'ה, דוד בן סימי, צדוק בן מרים, בתיה בת נורית, **ובן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.**

לעילוי נשמת נאג' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

אור הדעת | ראה 3

עוד כמה דקות הוא כבר מרביץ למישהו השם, אל תכעס עליי שהלכתי לאן שהלכתי

'האמנתי כי אדבר' - ע"י הדיבור מגיע האמונה לכן חשוב בפרט בתקופה הזאת לראות איך מרבים בדיבורים - אחד היסודות שהרב אמר זה העניין של התיקון הכללי, יש לזה כוח מאוד גדול עכשיו בתקופה שלנו התיקון הכללי זה שמירה מאוד - מאוד גדולה על האדם, זה דבר אחד. דבר נוסף זה שהאדם ילמד לזהות איך הלב מנסה לעשות הצפה וזה אפשרי לזהות את זה. פתאום מרגישים בתוך הלב כל מיני תנודות ואדם מכיר את עצמו ורואה שעוד כמה דקות הוא כבר מרביץ למישהו או לחילופין הוא במצב חרדתי או הכי מיואש שיש. שאדם ישים לב ובאותו רגע כמה שזה אפשרי כי לא תמיד זה אפשרי, שתיקה. הדיבור מעצים את ההצפה הרגשית לכן צריך מאוד להשתדל לשתוק. אחד הניסיונות הכי גדולים שלנו זה בזמן מריבה או ביזיון. כתוב 'תולה ארץ על בלימה' שואלת הגמרא מי מחזיק את הארץ? אלה שבולמים את פיהם בשעת מריבה. כשאדם שותק הוא ממתיק את כל המהלך הזה.

למה אתה מסכסך בינו לבין הקב"ה?!

נקודה נוספת, מישהו שאל אותי שאלה: היצה"ר נברא כדי להכשיל אותנו, אז למה ישחטו אותו לעתיד לבוא? הוא מלאך והוא עושה את השליחות של הקב"ה. זה שאלה נכונה ואמיתית ויש לה כמה תשובות אבל אמרתי לו: אחד הדברים שישחטו אותו זה מילא הוא מכשיל אותנו, לכן הוא נברא אבל למה אתה מסכסך בינו לבין הקב"ה? כל הזמן? אני חושב שעל זה לא ימחו לו. מה סכסכת כ"כ בין בני לבין הקב"ה? באיזה אופן הוא מסכסך? צריך לדעת שבמוח יש חלק שמאלי וחלק ימני יש גם מוח אחורי שזה הדעת. במוח הימני הצדיק יושב ומדבר איתנו דרך המוח הימני, זה כמו צלחת שקולטת שידורים, הוא משדר והמוח הימני קולט את השידורים

תהיה הגיוני ותראה כמה הוא שונא אותך

הבעיה זה המוח השמאלי ומי משדר לנו לשם? אפיפיור קטן. רבינו אומר שיותר ממה שהיצר הרע רוצה את העבירות הוא רוצה את העצבות שבאה אחרי העבירות. אם אתה מדוכא מבחינת היצר הרע אתה חסיד שלו וכל המרבה בדיכאון הרי זה משובח. ברגע שהוא מצליח להכניס אותנו למצב הזה הוא מכניס אותנו למחשבות כאלה: תהיה הגיוני ותראה כמה הקב"ה שונא אותך. בבחינה הבאה הוא אומר לנו: אתה לא היית שונא אחד כמות? הרי פעמים אנחנו אומרים ליצר הרע: אתה צודק גם אני הייתי שונא אחד כמוני זה מה שבני ישראל אמרו 'בשנאת השם אתנו'.

החיסרון של כל החסרונות זה החיסרון שלך

איך מתקנים את הטענות האלה? להגיד כל יום: בורא עולם, אתה אוהב אותי ואני אוהב אותך, אנחנו לא בסכסוך אדרבה אנחנו באהבה אחד עם השני. היצר הרע כל הזמן רוצה לסכסך בינו לבין הקב"ה. טוב לעשות 5 דקות מתוך ההתבודדות להגיד להקב"ה את כל החסרונות שיש לנו, דירה של חדר וחצי, מכונית ישנה, כל אחד שיספר את החסרונות שלו ולהגיד להקב"ה: עכשיו אני רוצה להגיד לך את החיסרון של כל החסרונות שלי, רק אתה חסר לי. למה? כי ברגע שמאיר אור השם בלב של האדם, אדם יראה שאין לו שום חסרונות בכלל בעולם הזה, לא אכפת לו שום דבר, הוא כל הזמן בשמחה ומקבל את הכל באהבה, כי נועם השם בלב שלנו זה התכלית של הכל ושמה זה בעצם הגאולה והתיקון. הקב"ה אמר אתם בכיתם בכייה של חינו, עכשיו תבכו בכייה לדורות ואתם גם תתקנו. הבכייה לחינם זה שאמרתם שאני שונא אתכם, עכשיו אתם תבכו על חורבן בית המקדש. אתם רוצים לתקן? תגידו: בורא עולם אתה אוהב אותנו ואנחנו אוהבים אותך. צריך להתחיל לעשות שיחות שלום עם הקב"ה. יש לי ידיד טוב שלפני 6 שנים משמיים העבירו אותו ניסיון מאוד גדול, ב"ה הוא אבא עם 7 ילדים, וכשמעבירים אותו ניסיון כזה משמיים קשה לו מאוד לעמוד בו, לא נכנס לכל הפרטים אבל 2 דקות לפני העבירה הוא ברח..

פיות ההתחדשות

הנשמות של הדור האחרון

סבא דסבין

מספרת הגמרא (שבת לג:), שפעם אחת ראו רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר את ההוא סבא שרץ לפני כניסת שבת ושתי אגדות הדסים בידו. שאלו אותו: אלו האגדות למה לך? ענה ואמר: לכבוד שבת. שאלו מדוע שתי אגדות? ענה: אחד כנגד שמור ואחד כנגד זכור. אמר רבי שמעון לבנו: ראה כמה חביבין מצוות על ישראל. והתישבה דעתו של רבי

אלעזר. ע"כ. הספורים המובאים בגמרא מסתירים בתוכם סודות גדולים ורמזים על דרכי תקון העולם והבריאה. ההוא סבא שראו רבי שמעון ורבי אלעזר זהו הסבא הידוע. כמדיק מלשון הגמרא. שתי דעות נאמרו מי הוא הסבא הידוע המזכיר גם בזה"ק. יש אומרים שזהו אליהו הנביא ויש אומרים סבא דסבין, נשמה קדושה שהיתה מתגלה לרבי שמעון ותלמידיו ומלמד אותם סודות התורה. בספה"ק "חיי מוהר"ן" אומר רבינו ז"ל: "אני סבא דסבין". רבינו העיד על עצמו שהוא הסבא דסבין המזכיר

בזה"ק. ועל פי זה יתפרש לנו הספור בגמרא בדרך נפלאה. רבי שמעון ורבי אלעזר ראו מראה רוחני שיתרחש לפני כניסת שבת. האלף השביעי זמן הגאולה. הם ראו את רבינו ז"ל רץ על שתי אגדות הדסים המרמזים על נשמת משיח בן יוסף ונשמת משיח בן דוד, ומאירים בלבבות ישראל את אורם של המשיחים ומחזק אותנו לבל נפל בדעתנו מארך הגלות וקשי השעבוד של הצער הנפשי והרוחני.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)

לע"נ מורי יגאל בן כמרס וחנה ז"ל ולע"נ בתיה בת נורית ויוסף ת.נ.צ.ב.ה

לע"נ שלום (שולי) בן דוד ונעומי הי"ו ולע"נ איילה בת שמעה ושלום

לעילוי נשמת אבידן מורי בן מלכה הי"ו ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה